



Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjennings avgjørelse av 26. juni 2026

Sak: 2026/0507

Klager: A

Saken gjelder: Klage over vedtak om avslag på godkjenning av utenlandsk utdanning

Saken gjelder klage over vedtak fattet av Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (HK-dir) den 10. september 2025. I vedtaket avslo HK-dir klagers søknad om å få godkjent sin høyere utdanning fra et universitet i den kurdiske regionen av Irak fordi universitetet manglet akkreditering i perioden utdanningen ble gjennomført, jf. forskrift om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning §§ 2-1 og 2-2. Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning opprettholdt HK-dirs vedtak, men fant det nødvendig å knytte noen bemerkninger til saksbehandlingen.

Klagenemndas medlemmer: Henrik W. Bärnholdt, Kristin Seehusen, Miriam Thea Josefin Svenaeus Bakken Wallenborg, Øistein Frank Sundli og Taija-Riitta Blencke.

1 Sakens bakgrunn

- (1) A (heretter klager) søkte 23. januar 2025 Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse (heretter HK-dir) om godkjenning av utenlandsk høyere utdanning.
- (2) Av søknaden fremgikk det at klager gjennomførte høyere utdanning ved «*University of Kurdistan Hewlêr*» i den kurdiske regionen av Irak i periodene 2011-2013 og 2013-2017. Klager mottok graden [grad] i oktober 2017. Vitnemål var vedlagt søknaden.
- (3) HK-dir avslo 10. september 2025 søknad om godkjenning av utdanningen, begrunnet i at lærestedet ikke var akkreditert på det tidspunktet klager gjennomførte utdanningen. I vedtaket opplyste HK-dir om at akkrediteringen må komme fra *Ministry of Higher Education and Scientific Research* i Irak, og det er ikke nok at universitetet fikk akkreditering på et senere tidspunkt.
- (4) Klager påklaget vedtaket 23. september 2025. Klager er uenig i resultatet og mener utdanningen har vært godkjent siden 2006. Klager ba HK-dir gjøre en skjønnsmessig vurdering blant annet basert på politiske forhold.
- (5) HK-dir vurderte klagen, men konkluderte med at den ikke ga grunnlag for å endre eller oppheve vedtaket, jf. lov om behandlingsmåten i forvaltningssaker av 10. februar 1967 (forvaltningsloven) § 33. Klagen og sakens dokumenter ble den 4. mars 2026 oversendt Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning sammen med HK-dirs innstilling i klagesaken.

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

- (6) Klager har i brev datert 4. mars fått informasjon om saksgangen for klagenemnda og frist til å inngi kommentarer til HK-dirs innstilling i saken, eller komme med andre merknader til saken. Klager har ikke sendt inn ytterligere merknader.
- (7) Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning avholdt nemndsmøte i saken 26. juni 2026.

2 HK-dirs vedtak

- (8) HK-dirs avslag av 10. september 2025 er begrunnet med at lærestedet ikke var akkreditert på det tidspunktet klager gjennomførte utdanningen jf. forskrift om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning §§ 2-1 og 2-2. For at en utenlandsk utdanning skal kunne danne grunnlag for generell godkjenning, må utdanningen i nivå og omfang kunne likestilles med akkreditert norsk høyere utdanning. I tillegg må utdanningen være del av landets system for høyere utdanning, samt være akkreditert eller offentlig godkjent.
- (9) For at en utdanning skal kunne sidestilles med tilsvarende utdanning i Norge, kreves det at lærestedet er akkreditert når utdanningen gjennomføres. HK-dir viser til at «*University of Kurdistan Hewlêr*» ble akkreditert i 2020. Informasjon fra *Ministry of Higher Education and Scientific Research* i Irak viser at universitetet ikke var et godkjent lærested for høyere utdanning i perioden 2013 – 2017.

3 Klagers argumentasjon

- (10) Klager mener at vedtaket er feil og må endres. Dette begrunnes med at HK-dir har lagt til grunn feil faktum, samt at klager hevder at det foreligger en forskjellsbehandling. Klager har i hovedtrekk vist til følgende til støtte for sitt syn:
- (11) Klager trekker frem at universitetet har vært et offentlig utdanningssted siden 2006 i Kurdistan regionen, og at universitetet er godkjent i Irak. Klager hevder at Utenriksdepartementet i Irak bekrefter at universitetet er et godkjent lærested. Sertifisering ble ikke gitt i en periode, grunnet friksjon mellom de kurdiske regionene i Irak og Bagdad.
- (12) Klager viser til at en venn har fått godkjent utdanning ved det samme universitetet. Vennen fullførte studiet i 2010 og gikk det samme studieløpet som klager. I supplerende merknader 12. februar 2026 ber klager om anledning til å sende inn supplerende dokumentasjon for å vise at universitetet var rettmessig autorisert til å tilby høyere utdanning i den aktuelle perioden. Klager har ikke sendt inn denne dokumentasjonen.

4 HK-dirs innstilling

- (13) HK-dir har i sin innstilling datert 4. mars 2026 opprettholdt sitt tidligere vedtak i saken, og fastholder begrunnelsen for vedtaket. HK-dir har følgende ytterligere bemerkninger:
- (14) HK-dir stiller ikke spørsmål ved at utdanningene er gjennomført, eller at vitnemålene er utstedt av lærestedet. Vurderingen i saken handler om hvorvidt lærestedet hadde akkreditering og dermed rett til å tilby grader innen høyere utdanning i perioden utdanningen ble gjennomført. Fremlagte dokumentasjon viser at utdanningen ble tatt i en periode der lærestedet ikke hadde en slik rett.

- (15) HK-dir har ikke mandat til å vurdere politiske forhold som kan ha påvirket akkrediteringen i Irak. HK-dir anbefaler at klager eventuelt kontakter *Ministry of Higher Education and Scientific Research* for informasjon og veiledning.
- (16) Når det gjelder klagers venn, så kan HK-dir ikke kommentere andre saker.

5 Klagenemndas vurdering

5.1 Klagenemnda vil foreta en selvstendig vurdering av saken

- (17) Saken gjelder klage 23. september 2026 over HK-dirs vedtak av 10. september 2025. Klagen er fremsatt rettidig, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd.
- (18) I vedtaket avsto HK-dir klagers søknad om godkjenning av høyere utdanning fordi universitetet manglet akkreditering da utdanningen ble gjennomført, jf. forskrift om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning §§ 2-1 og 2-2. Klagenemnda forstår det slik at klager er uenig i vurderingen, og mener at denne er basert på feil faktum. Klager trekker frem politisk uro som årsak for manglende akkreditering fra Baghdad i den aktuelle perioden, og ber om en helhetlig og forholdsmessig vurdering av saken.
- (19) Av forskrift 2. juli 2025 nr. 1462 om enkelte klagenemnder på Kunnskapsdepartementets område § 6 følger det at klagenemnda «skal behandle klager om enkeltvedtak om [...] generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning etter universitets- og høyskoleloven §§ 9-7 og 9-8». Klagenemnda har i utgangspunktet kompetanse til å «prøve alle sider av saken», jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd første punktum. Dette omfatter både HK-dirs faktiske og rettslige vurderinger, herunder bevisbedømmelsen og skjønnsutøvelsen. Selv om klagenemnda har full kompetanse til å prøve alle sider av saken, vil det likevel ikke innebære en plikt, jf. Innst.O nr. 4 (1994-1995) s. 9.
- (20) Klagenemnda vil foreta en selvstendig vurdering av saken, både av det faktiske grunnlaget og den rettslige vurderingen som HK-dir har lagt til grunn for avslaget, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd.

5.2 Universitetet hadde ikke akkreditering under klagers studieperiode

5.2.1 Utgangspunktet for vurderingen er utdanningslandets system for akkreditering

- (21) Det rettslige grunnlaget for godkjenning av utenlandsk høyere utdanning er lov 8. mars 2024 nr. 9 om universiteter og høyskoler (heretter universitets og høyskoleloven). Det følger av § 9-7 at departementet kan gi generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning etter søknad fra enkeltpersoner dersom utdanningen i nivå og omfang er likestilt med akkreditert norsk høyere utdanning, jf. §§ 3-2, 3-7 og 3-8.
- (22) Det er videre forutsatt i lovens § 9-10 at departementet kan gi forskrift om godkjenning av utenlandsk høyere utdanning. Denne hjemmelen har departementet benyttet, og departementet har blant annet fastsatt forskrift 21. mai 2024 nr. 789 om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning (heretter GG-forskriften).
- (23) Av GG-forskriften § 2-1 følger det at departementet har delegert godkjenningsmyndigheten til HK-dir. Derfor er det HK-dir som behandler søknader om godkjenning av utenlandsk høyere utdanning. Frem til 1. januar 2023 var det NOKUT som hadde fått delegert myndighet til å godkjenne utenlandsk høyere utdanning.

- (24) Av GG-forskriften § 2-2 fremgår det blant annet nærmere vilkår for generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning. Det fremgår av første ledd at «Den utenlandske utdanningen som skal gi grunnlag for generell godkjenning må være akkreditert eller ha annen offentlig godkjenning som høyere utdanning. Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra krav til akkreditering eller annen offentlig godkjenning». Nemnda kommer tilbake til vurderingen av unntaksadgangen i punkt 5.3 under. I det følgende vil nemnda først gjennomgå kravet til akkreditering eller annen offentlig godkjenning.
- (25) Etter bestemmelsen kan enkeltpersoner med utenlandsk «utdanning» som er «akkreditert» eller har «annen offentlig godkjenning som høyere utdanning» få godkjent utdanningen sin i Norge. Hva som nærmere ligger i kravet til akkreditering eller annen offentlig godkjenning som høyere utdanning er ikke fastsatt i forskriften.
- (26) Utgangspunktet for vurderingen er utdanningslandets system for akkreditering eller offentlig godkjenning. Irak har et akkrediteringssystem, og det er dermed kravet om akkreditering som er aktuelt å vurdere, ikke alternativet «annen offentlig godkjenning som høyere utdanning».

5.2.2 Akkreditering er en internasjonalt anerkjent kvalitetskontroll av høyere utdanning som må være utført av korrekt myndighet og foreligge på studietidspunktet

- (27) Akkreditering av utdanningsinstitusjoner er en form for kvalitetskontroll av høyere utdanning som er lett å kontrollere, og benyttes i mesteparten av verdens land. I European Area of Recognition Manual fra 2023 (heretter EAR-manualen) defineres akkreditering på side 38 som «a formal decision by a recognised authority that an institution and/or programme has met a set of predefined minimum quality standards». Det er akkreditering eller offentlig godkjenning som gjør at utdanningen er en del av utdanningslandets system for høyere utdanning, og en utdanning som ikke er akkreditert eller offentlig godkjent faller altså utenfor utdanningslandets system for høyere utdanning.
- (28) I Norge bygger akkreditering etter universitets- og høyskoleloven på en faglig bedømming av om en høyere utdanningsinstitusjon og de studier institusjonen tilbyr oppfyller et gitt sett av faglige standarder og kriterier, jf. universitets- og høyskoleloven § 3-2 annet ledd. Dette betyr at utdanning fra ikke-akkrediterte læresteder ikke er tilsvarende kvalitetssikret.
- (29) Ved generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning, opplyser HK-dir at de alltid forholder seg til landets system for akkreditering av institusjoner og utdanning i høyere utdanning. I den forbindelse bemerker klagenemnda at vedtak om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning skal være i samsvar med Lisboakonvensjonen og UNESCOs globale konvensjon, jf. universitets- og høyskoleloven § 9-7 andre ledd. Både Lisboakonvensjonen og Globalkonvensjonen bygger på en forståelse av at det er statene selv som bestemmer hva som tilhører dennes system for høyere utdanning, og det forutsettes samtidig at landene har systemer for akkreditering av høyere utdanningsinstitusjoner og studieprogram. Akkreditering er med andre ord kvalitetssikringen som benyttes transnasjonalt for å sikre at utdanningene oppfyller krav til faglig innhold og kriterier.
- (30) HK-dir har også opplyst at selv om Lisboakonvensjonen kun er ratifisert av 56 stater, anvendes de samme retningslinjene for godkjenning av utdanning fra andre land som ikke har ratifisert konvensjonen. Det har følgelig ikke betydning om utdanningslandet har

ratifisert konvensjonen eller ikke for vurderingen av om utdanningen kan likestilles med utdanning i Norge.

- (31) Dersom utdanningen er akkreditert, innebærer dette at den utenlandske utdanningen er høyere utdanning etter norsk lov.
- (32) Det følger videre av Lisboakonvensjonen at akkreditering som hovedregel kun kan gjennomføres av myndighetene i anerkjente stater. Dette fremkommer også av forarbeidene til universitets- og høyskoleloven, Prop. 59 L (2013–2014) - Endringer i universitets- og høyskoleloven på side 12, der det står at:

«[D]et er to vilkår som legges til grunn når de vurderer legitimiteten av en utdanning og/eller kvalifikasjon: det må være en internasjonal anerkjent nasjonalstat og et internasjonalt anerkjent kvalitetssikringssystem. Begge disse vilkårene bygger på Lisboakonvensjonen. Som regel er det en nasjonalstat som har monopol på å definere sitt system for høyere utdanning med tilhørende kvalifikasjoner og godkjenne et kvalitetssikringssystem. I utgangspunktet legger NOKUT til grunn at begge disse vilkårene må være oppfylt. NOKUT viser til at de aldri fraviker premisset om et internasjonalt anerkjent system for kvalitetssikring, men at det hender at de fraviker premisset om en internasjonal anerkjent nasjonalstat»

- (33) Videre fremgår det på side 24-25 i høringsnotatet til GG-forskriften, «Høringsnotat - Forslag til ny forskrift om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning og endring i studiekvalitetsforskriften» datert 24. januar 2024, at:

«Utgangspunktet for vurderinger av hvorvidt vilkåret for akkreditering eller offentlig godkjenning er oppfylt, bør være at utdanningslandet har regulert i sitt lovverk hvilke institusjoner eller myndigheter som kan akkreditere/godkjenne høyere utdanning i landet, og at dette regelverket vil være førende for om HK-dir kan godkjenne utdanningen som likestilt med norsk akkreditert høyere utdanning.»

- (34) Dette er også uttrykt i EAR-manualen på side 38, der det står at: «[...] It is important to note that in some countries there is only one competent authority that can award accreditation, whereas in other countries there may be several competent authorities that the institution can choose between, for example those which focus on different regions within a country, or have specific competences e.g. based on subject area. This might also include competent authorities that operate out of another country than where the institution is established».
- (35) Klagenemnda forstår dermed vilkåret om akkreditering eller annen offentlig godkjenning knyttet til godkjenning av utenlandsk høyere utdanning slik at akkreditering eller offentlig godkjenning må gjøres av statlige myndigheter i en stat som er anerkjent av Norge. Eventuelt må akkreditering/offentlig godkjenning komme fra en myndighet i en region innad en anerkjent stat som har fått delegert myndighet fra den aktuelle staten til å gjennomføre akkreditering eller offentlig godkjenning.
- (36) Akkrediteringsordningen baseres følgelig på at det er statene selv som bestemmer hvilke utdanninger eller institusjoner som til enhver tid er akkreditert, og akkreditering kan derfor heller ikke gis tilbakevirkende kraft. Dersom Norge skulle godkjenne utdanning som ikke var akkreditert da utdanningen ble fullført, ville dette være i strid med prinsippet om at det er den enkelte stat som har rett til å bestemme hvilken utdanning som til enhver til oppfyller kravene til akkreditert høyere utdanning. Utgangspunktet er dermed at Norge

ikke skal overprøve akkrediteringen i den aktuelle stat. Akkrediteringen vil dermed bare være gjeldende for det aktuelle studietilbudet eller lærestedet i den perioden da dette er akkreditert.

- (37) Basert på det overnevnte er det et krav at utdanningsinstitusjonen er akkreditert på studietidspunktet av korrekt myndighet for at utdanningen skal kunne sidestilles med utdanning tatt i Norge.

5.2.3 Klager har gjennomført utdanningen ved et universitet som ikke var akkreditert av godkjent myndighet på studietidspunktet

- (38) I Irak er det *Ministry of Higher Education and Scientific Research* i Baghdad som har overordnet myndighet til å akkreditere utdanninger. *Ministry of Higher Education and Scientific Research* i Baghdad er fremdeles overordnet akkrediteringsmyndighet i staten Irak. Kurdistan er ikke en anerkjent nasjonalstat, og hadde heller ikke et internasjonalt anerkjent system for kvalitetssikring godkjent av Irakiske myndigheter på det aktuelle tidspunktet da klager gjennomførte sin utdanning. Den kurdiske regionen har i 2022 fått anerkjent akkrediteringsmyndighet i Irak.
- (39) Klager opplyser at universitetet har hatt akkreditering fra den kurdiske regionen i Irak siden 2006. HK-dir har opplyst at universitetet fikk akkreditering fra *Ministry of Higher Education and Scientific Research* i Baghdad 2020. Ifølge universitetets egen nettside har det akkreditering fra «Accreditation Service for International Schools, Colleges and Universities» (ASIC) fra 2018.
- (40) Klager gjennomførte utdanningen sin i perioden 2013-2017. I denne perioden var det kun *Ministry of Higher Education and Scientific Research* i Baghdad som hadde akkrediteringsmyndighet, og det var det ingen anerkjent akkrediteringsmyndighet i den kurdiske regionen i Irak. Universitetet hadde derfor ikke akkreditering fra korrekt myndighet i Irak på studietidspunktet.

5.2.4 Klager er ikke utsatt for usaklig forskjellsbehandling

- (41) Klager mener en venn har fått godkjent utdanning fra samme universitet i 2010. Klagenemnda forstår dette som en anførsel om usaklig forskjellsbehandling.
- (42) Det grunnleggende likebehandlingsprinsippet kommer til uttrykk i myndighetsmisbrukslæren gjennom et forbud mot usaklig forskjellsbehandling. Forbudet innebærer at like tilfeller ikke kan behandles annerledes enn det som følger av en eventuell tidligere entydig praksis fra forvaltningen, uten at dette har en saklig grunn. I foreliggende sak betyr dette at det ville vært usaklig forskjellsbehandling dersom HK-dir hadde en entydig praksis med å godkjenne utdanninger fra ikke-akkrediterte læresteder, eller at de hadde en entydig praksis der det ble gjort unntak fra kravet til akkreditering ved godkjenning av læresteder fra den kurdiske regionen av Irak, og det ikke var en saklig grunn for at denne praksisen ble endret.
- (43) HK-dir har en klar praksis på at utdanning fra ikke-akkrediterte læresteder ikke kan godkjennes etter reglene for generell godkjenning av høyere utdanning. Det er heller ikke gjort unntak fra dette for læresteder i den kurdiske regionen av Irak.
- (44) Selv om det skulle finnes enkeltavgjørelser som avviker fra hovedregelen om akkreditering, vil ikke dette innebære en rett til tilsvarende resultat for andre dersom avgjørelsene ikke er i tråd med regelverket eller fast praksis. Likebehandlingsprinsippet

innebærer at like saker skal behandles likt innenfor rammene av gjeldende rett, men gir ikke grunnlag for å kreve gjentakelse av eventuelle feil.

- (45) Klagenemnda har på bakgrunn av dette kommet til at HK-dir sin vurdering er korrekt, og at klagers utdanning ikke godkjennes.

5.3 Bemerkning til HK-dirs saksbehandling og manglende vurdering av unntaksbestemmelsen i GG-forskriften § 2-2

5.3.1 HK-dir har ikke vurdert unntaksbestemmelsen i GG-forskriften § 2-2

- (46) Avslutningsvis, selv om det ikke har betydning for sakens utfall, ønsker klagenemnda å komme med noen bemerkninger til HK-dirs saksbehandling og manglende vurdering av unntaksbestemmelsen i GG-forskriften § 2-2. Den aktuelle bestemmelsen lyder:

«Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra krav til akkreditering eller annen offentlig godkjenning.»

- (47) Klager trekker frem politisk uro som årsak til at universitetet ikke hadde akkreditering fra *Ministry of Higher Education and Scientific Research* i Baghdad på det aktuelle tidspunktet, og ber om en konkret vurdering. Etter nemndas syn vil en slik anførsel gjøre det aktuelt å vurdere unntaket i GG-forskriften § 2-2.
- (48) Ifølge forvaltningsloven § 17 har forvaltningsorganet plikt til å sørge for at «saken er så godt opplyst som mulig» før vedtak treffes. Dette innebærer en generell utrednings- og informasjonsplikt for å sikre et forsvarlig beslutningsgrunnlag. Det følger videre av forvaltningsloven §§ 24-25 at et enkeltvedtak skal begrunnes. Begrunnelsen skal vise hvilke faktiske forhold og hvilke regler vedtaket bygger på. Ved skjønnsmessige avveininger, som for eksempel i vurderingen av om «særlige tilfeller» i forskrift om generell godkjenning av utenlandsk høyere utdanning § 2-2 er oppfylt, bør hovedhensynene i skjønnsutøvelsen omtales i begrunnelsen, og dersom bestemmelsen ikke kommer til anvendelse bør dette kommenteres og begrunnes.
- (49) Klagenemnda kan ikke se at HK-dir har gjort en vurdering av unntaket i forskriftens § 2-2 første avsnitt, eller begrunnet hvorfor unntaket ikke er aktuelt i denne saken. Dette er etter nemndas syn en saksbehandlingsfeil.

5.3.2 Manglende vurdering av unntaket har ikke hatt betydning for sakens utfall

- (50) I klagerunden har HK-dir kommentert at en slik vurdering beklageligvis ikke ble foretatt i denne saken, men at hovedregelen er at HK-dir vurderer hvorvidt unntaksbestemmelsen i § 2-2 første ledd annet punktum er oppfylt. HK-dir fremhever imidlertid at en vurdering uansett ikke ville hatt betydning for sakens utfall.
- (51) Det følger av den ulovfestede ugyldighetslæren at saksbehandlingsfeil kan lede til ugyldighet dersom feilen kan ha virket inn på avgjørelsens innhold. Det følger videre av forvaltningsloven § 41 at vedtak som inneholder saksbehandlingsfeil likevel er «[...] gyldig når det er grunn til å regne med at feilen ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold». Nemnda må derfor vurdere om manglende vurdering kan ha virket inn på vedtakets innhold. Det er ikke et krav om sannsynlighetsovervekt, kun at manglende vurdering kan ha ført til et annet resultat.
- (52) Formuleringen «særlige tilfeller» må etter nemndas syn tolkes som en snever unntaksregel, der det er en høy terskel for at unntaket kommer til anvendelse. Samtidig

skal unntaket være en «sikkerhetsventil» som skal benyttes i tilfeller der situasjonen er unik. Ordlyden legger opp til at forvaltningen i utgangspunktet har et visst skjønnsrom i vurderinger der denne formuleringen benyttes.

- (53) Forarbeidene til GG-forskriften presiserer at unntaksbestemmelsen i praksis kun anvendes i to konkrete tilfeller: «Dersom utdanningen er overnasjonal, gitt at utdanningen er underlagt et akseptabelt system for kvalitetssikring» og «[d]ersom utdanningen vurderes å være unik». Det fremgår videre at «Utgangspunktet for vurderinger av hvorvidt vilkåret for akkreditering eller offentlig godkjenning er oppfylt, bør være at utdanningslandet har regulert i sitt lovverk hvilke institusjoner eller myndigheter som kan akkreditere/godkjenne høyere utdanning i landet, og at dette regelverket vil være førende for om HK-dir kan godkjenne utdanningen som likestilt med norsk akkreditert høyere utdanning.» Departementet uttrykker også tydelig at GG-forskriften ikke er ment å endre gjeldende rettstilstand, der unntaket praktiseres snevert, men at ordlyden holdes vid fordi det «[...] ikke vil være mulig eller hensiktsmessig å forskriftsfeste alle momenter som inngår i en vurdering av utdanningens akkreditering eller offentlige godkjenning. Til det er utdanningssystemene i landene for ulike. I noen føderale stater er det også delstater eller kantoner eller liknende som har myndighet til å akkreditere høyere utdanning».
- (54) Klagenemnda har fått tilsendt retningslinjer fra HK-dir der utgangspunktet utdypes. Det fremgår av retningslinjene at unntaket «særlige tilfeller» i GG-forskriften § 2-2 kun kan omfatte utdanning som «[...] er gjennomført ved et overnasjonalt lærested, og hvor utdanningen er kvalitetssikret». Det presiseres at unntaksbestemmelsen ikke skal brukes i tilfeller der det er snakk om «[u]tdanning som ikke er akkreditert eller offentlig godkjent i utdanningslandet», «[u]tdanning tatt i okkuperte eller ikke-anerkjente områder» eller «[u]tdanning fra diplommøller».
- (55) Ifølge retningslinjene fra HK-dir vil tilfellet i foreliggende sak, der klager viser til politisk uro som årsak for manglende akkreditering, falle utenfor det unntaksbestemmelsen er ment å fange. Manglende vurdering av unntaksbestemmelsen er i så tilfelle ikke egnet til å virke inn på avgjørelsens innhold.
- (56) Klagenemnda har forståelse for at HK-dir har behov for å utarbeide egne retningslinjer og veiledere for sin saksbehandling i tilfeller der det finnes lite direkte veiledning fra lovgiver, og det er behov for tolkning av bestemmelsene basert på internasjonal rett og tidligere rettspraksis. Dette vil fremme likebehandling av søkerne og bidra til en effektiv saksbehandling. Samtidig må retningslinjene være i tråd med de vilkår og forutsetninger som framgår i lov og tilhørende forskrift.
- (57) HK-dir sine retningslinjer presiserer rettstilstanden som fremgår av forarbeidene, og avskjærer vurdering av «særlige tilfeller» der akkreditering eller offentlig godkjenning mangler. Dette synes å være i tråd med anbefalingene som fremgår av høringsnotatet til forskriften, der det presiseres at det er utdanningslandet sin lovgivning som skal være førende. En slik tilnærming er også forankret i prinsippet om at det kun er stater som kan akkreditere utdanninger på sitt eget område.
- (58) For at unntaksbestemmelsen skal kunne anvendes, må det være snakk om et særskilt tilfelle hvor utdanningen *åpenbart* bør kunne godkjennes. Når det gjelder ikke-akkrediterte programmer eller universiteter som tilhører en nasjonalstat uten nødvendig akkreditering, vil ikke dette etter nemndas syn være et særskilt tilfelle der utdanningen

åpenbart skal godkjennes. Dette gjelder også i tilfeller der klager mener akkrediteringen mangler på grunn av politiske forhold.

- (59) Basert på informasjon innhentet fra HK-dir i anledning klagesaken, samt vurderingen, har nemnda kommet til at det er grunn til å regne med at HK-dirs manglende vurdering av dispensasjonsadgangen i GG-forskriften § 2-2 første ledd annet punktum i foreliggende sak ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold.
- (60) Nemnda har etter dette kommet til at vedtaket opprettholdes. Samtidig ønsker nemnda å presisere at HK-dir må nevne hvorvidt unntaksbestemmelsen er vurdert i tilfeller der klagers anførsler kan forstås som en henvisning til denne, jf. forvaltningsloven §§ 24 og 25. Dette gjelder selv om HK-dir konkluderer med at unntaksbestemmelsen ikke kommer til anvendelse.

6 Vedtak

- (61) Klagenemnda for godkjenning av utenlandsk utdanning og yrkesgodkjenning fatter etter dette følgende vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Vedtaket er enstemmig.

26. juni 2026

Henrik W. Bärnholdt	Kristin Seehusen	Miriam Thea Josefin Svenaesus Bakken Wallenborg	Øistein Frank Sundli	Taija-Riitta Blencke
Nemndsleder	Nestleder	Nemndsmedlem	Nemndsmedlem	Nemndsmedlem

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur